



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 592/2012-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2013 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť B. A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, zastúpeného advokátom JUDr. M. K., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, odboru Východ Košice v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 a takto

r o z h o d o l :

Základné právo B. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, odboru Východ Košice (v súčasnosti Národná protizločinecká jednotka Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, expozitúra Východ Košice) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 p o r u š e n é n e b o l o .

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 592/2012-15 z 13. decembra 2012 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť B. A. (ďalej aj „sťažovateľ“) v časti, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, odboru Východ Košice (ďalej aj „úrad boja proti organizovanej kriminalite“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z tej časti ústavnej sťažnosti, ktorá bola prijatá na ďalšie konanie, vyplynulo, že:

«(...) Uznesením vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite - Odbor Východ o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. zo dňa 18. 9. 2007 pod ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 som bol obvinený pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. zák. č. 140/1961 Zb.

Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII/2 Gv 98/06-16 zo dňa 29. 10. 2007 bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietnutá mnou podaná sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

Keďže sa v predmetnej veci dlhodobo nevykonávali žiadne úkony, dňa 25. 7. 2010 som adresoval prokurátorovi „návrh na zastavenie trestného stíhania.“ Vytýkal som postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu v súvislosti s uplatnením zásady špeciality a tiež som poukázal na tú skutočnosť, že trestné stíhanie trvá bežmála tri roky a mňa ešte vyšetrovateľ ani nevypočul k vznesenému obvineniu.

Upovedomením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII/2 Gv 98/06-37 zo dňa 23. 9. 2010 som bol vyrozumený o spôsobe aplikácie zásady špeciality. Prieťahy v tomto konaní prokurátor pripísal Ministerstvu spravodlivosti

SR, ktoré neoznámilo Okresnému súdu v Michalovciach, ani orgánom činným v trestnom konaní, že Maďarský súd už dňa 8. 7. 2008 udelil súhlas na moje trestné stíhanie.

Zvlášť chcem poukázať na tvrdenie prokurátora, že: „... V súčasnosti sa tunajšia prokuratúra snaží zistiť, kde sa súhlas maďarských justičných orgánov na Vaše trestné stíhanie nachádza...“

Ak teda prokurátor ešte v septembri 2010 stále zisťuje, kde sa nachádza „súhlas“ vydaný Maďarským súdom z 8. 7. 2008, nemôže predsa tvrdiť, že neboli zistené prieťahy v konaní.

Keďže prokurátor naďalej zisťoval, kde sa nachádza súhlas Maďarského súdu, žiadosťou zo dňa 19. 12. 2010 som požiadal špeciálneho prokurátora o preskúmanie postupu prokurátora. Upovedomením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII/2 Gv 98/06-47 zo dňa 10. 1. 2011 ma špeciálny prokurátor vyrozumel o preskúmaní postupu prokurátora. Popísal priebeh vydania európskeho zatýkacieho rozkazu a jeho realizáciu justičným orgánom Maďarskej republiky. Zistil pochybenia paradoxne na strane Okresného súdu v Michalovciach a tiež Ministerstva spravodlivosti SR, avšak prokurátor nespochybnil napriek tomu, že v tom čase, teda dňa 10. 1. 2011 dozorujúci prokurátor netušil, kde sa nachádza „súhlas“ zo dňa 8. 7. 2008.

Listom adresovaným vyšetrovateľovi Policajného zboru zo dňa 30. 7. 2010 som požiadal o možnosť nahliadnuť do spisu. Na moju žiadosť vyšetrovateľ nereagoval nijako.

Dňa 30. 6. 2011 sa mal uskutočniť môj prvý výsluch od vznesenia obvinenia (18. 9. 2007, t. j. 45 mesiacov). Keďže sa na úkon nedostavila mnou zvolená obhajkyňa, pre jej neprítomnosť som odmietol vypovedať a zároveň som požiadal o možnosť nahliadnuť do spisu. Ústne som požiadal o prefotenie celého spisu.

Žiadosťou o preskúmanie postupu vyšetrovateľa podľa § 210 Tr. por. zo dňa 14. 7. 2011, ktorú som adresoval vyšetrovateľovi Úradu boja proti organizovanej kriminalite - Odbor Východ som žiadal o preskúmanie jeho postupu v súvislosti s prefotením spisu. Dňa 14. 8. 2011 ma navštívila vo väznici v I. obhajkyňa, ktorá mi priniesla listiny, ktoré jej prefotil vyšetrovateľ, dovedna 84 strán.

Listom adresovaným prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 14. 8. 2011 som požiadal o preskúmanie postupu vyšetrovateľa. Správou o preskúmaní postupu vyšetrovateľa sp. zn. VII/2Gv 98/6-64 zo dňa 21. 9. 2011 mi

prokurátor oznámil, že moja sťažnosť nie je dôvodná a že moja žiadosť zo dňa 14. 7. 2011 nebola doručená prokuratúre a nenachádza sa ani vo vyšetrovacom spise.

Žiadosťou zo dňa 6. 9. 2011 som požiadal špeciálneho prokurátora o preskúmanie postupu prokurátora. Vytýkal som prieťahy v konaní, ako i to, že som neobdržal odpoveď na moju žiadosť zo dňa 14. 7. 2011.

Správou o preskúmaní postupu prokurátora sp. zn. VII/2Gv 98/06-65 zo dňa 22. 9. 2011 mi špeciálny prokurátor oznámil, že po získaní „súhlasu“ nezistil prieťahy v konaní, dozorová činnosť prokurátora je v súlade so zákonom a moja sťažnosť zo dňa 14. 7. 2011 nie je v dozorovom spise prokurátora ani vo vyšetrovacom spise.

Keďže prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR a špeciálny prokurátor zistili, že moja sťažnosť zo dňa 14. 7. 2011 nie je v dozorovom spise prokurátora ani vo vyšetrovacom spise PPZ-17/BOK-V-2006, podal som trestné oznámenie pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa a tr. čin marenia spravodlivosti. Uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR sekcie kontroly a inšpekčnej služby v Košiciach, ČVS: SKIS-310/IS-4-V-2011 zo dňa 28. 10. 2011 bolo moje trestné oznámenie odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania a na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. por.

Vyšetrovateľ inšpekcie Ministerstva vnútra SR zistil, že dňa 14. 7. 2011 som skutočne odoslal korešpondenciu z ÚVTOS I. na Prezídium policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite - Odbor Východ, ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006, ktorá bola v spise zaevidovaná dňa 19. 7. 2011. Vyšetrovateľ žiadosť dňa 13. 8. 2011 odstúpil na Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, kde ju prijali dňa 25. 8. 2011 a následne dňa 23. 9. 2011 po preskúmaní vrátili vyšetrovateľovi.

Žiadosťou zo dňa 1. 10. 2011 som požiadal Generálneho prokurátora SR o preskúmanie postupu špeciálneho prokurátora. Namietal som prieťahy v konaní, lebo trestné stíhanie trvalo už viac ako štyri roky a ja som ešte nebol riadnym spôsobom vypočutý v prítomnosti obhajcu. Vytýkal som nedôsledný postup ohľadom preskúmania mojej žiadosti zo dňa 14. 7. 2011 a porušovanie práv na obhajobu.

Dňa 6. 3. 2012 (t. j. päť mesiacov po odoslaní žiadosti!) mi bola doručená Správa o preskúmaní postupu špeciálneho prokurátora sp. zn. VII/2GV 98/06-72 zo dňa 8. 2. 2012. Generálny prokurátor SR v správe uviedol, že moja žiadosť zo dňa 1. 10. 2011 je svojim obsahom opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 1 Zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.

V plnom rozsahu sa pridržal predchádzajúcich stanovísk Úradu špeciálnej prokuratúry a teda prietahy v konaní nezistil.

Nepodarilo sa zistiť, kedy bola založená do spisu moja žiadosť z 14. 7. 2011, ale v podstate sa nič nestalo a všetko je v poriadku.

Zo spisu údajne vôbec nevyplýva, že prokurátor antidatuje svoje rozhodnutia. Vyšetrovateľ PZ síce oznámi prokurátorovi, že má naplánované so mnou úkony v septembri 2011, tie sa nerealizovali ani v septembri, ani v októbri, ale prokurátor nepochybil, lebo vychádzal zo správy vyšetrovateľa.

Napriek tomu, že už od leta 2010 žiadam o povolenie nahliadnuť do spisu, a ani v októbri 2011 sa tento úkon neudial, generálny prokurátor nezistil pochybenia. Neboli porušené ani práva na obhajobu.

Na margo tvrdenia generálneho prokurátora, že nezistil prietahy v konaní, chcem podotknúť, že ja ešte ani v súčasnosti nie som vypočutý ako obvinený, vyšetrovanie ani zďaleka nie je v štádiu, že by sa mohlo ukončiť a vykonávajú sa neefektívne úkony.

(...) Naplánovaný úkon v septembri 2011 - nemám vedomosť o úkonoch v septembri, resp. októbri 2011, úkony sa mali vykonať v novembri 2011. Dňa 9. 11. 2011 mi vyšetrovateľ konečne umožnil nahliadnuť do spisu. Po preštudovaní spisu som mal byť vypočutý ako obvinený a dňa 10. 11. 2011 sa mala vykonať konfrontácia medzi mnou a svedkom Z. B. Avšak, počas študovania spisu dňa 9. 11. 2011 sa udial incident, keď mi vyšetrovateľ vytrhol spis z rúk a vybral zo spisu listiny, s ktorými som sa práve oboznamoval, preto som vzniesol námietku zaujatosti proti vyšetrovateľovi.

Podotýkam, že počas študovania spisu bola prítomná aj moja obhajkyňa a boli sme pripravení na výsluch, a teda vypovedať som chcel.

Vyšetrovateľ však z mne neznámych príčin úkony - môj výsluch naplánovaný na 9. 11. 2011 a konfrontáciu na 10. 11. 2011 zrušil.

Ak boli úkony zrušené kvôli vznesenej námietke zaujatosti, tak zvolený postup vyšetrovateľa nemá oporu v Trestnom poriadku, lebo podľa § 32 ods. 4 vznesená námietka nebráni vykonať úkon, ktorý už bol naplánovaný.

Tak sa stalo, že 54 mesiacov od momentu vydania uznesenia o vznesení obvinenia dňa 18. 9. 2007 som ešte nebol vypočutý ako obvinený!

(...) Žiadosťou zo dňa 10. 10. 2011 som požiadal špeciálneho prokurátora o preskúmanie postupu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR. Namietal som prieťahy v konaní, neefektívny postup vyšetrovateľa, prieťahy v súvislosti s nahliadnutím do spisu a postup s ohľadom žiadosti zo dňa 14. 7. 2011.

Správou o preskúmaní postupu prokurátora sp. zn. VII/2 Gv 98/06-73 zo dňa 24. 1. 2012 mi špeciálny prokurátor oznámil, že nezistil žiadne pochybenie prokurátora a na moju sťažnosť ohľadom prieťahov v konaní neodpovedal nijako, ignoroval ju.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR ma upovedomením sp. zn. VII/2Gv 98/06-70 zo dňa 9. 1. 2012 požiadal, aby som svoje podnety adresoval prokuratúre, aby sa vyhlo nedorozumeniam a nervozite z mojej strany.

Žiadosťou zo dňa 7. 2. 2012 som opakovane žiadal generálneho prokurátora SR o preskúmanie postupu špeciálneho prokurátora. Opätovne som namietal prieťahy v konaní, že 53 mesiacov som nebol vypočutý, neprefotenie spisu.

Správou o preskúmaní postupu špeciálneho prokurátora sp. zn. VII/2 GV 98/06-81 zo dňa 12. 3. 2012 mi generálny prokurátor oznámil, že postup vyšetrovateľa a moje námietky k výsluchu dňa 9. 11. 2011 preskúma dozorový prokurátor.

Generálny prokurátor ďalej uviedol, že vyšetrovateľ môže odmietnuť obvinenému aj obhajcovi nahliadnuť do spisu, čo sa stalo, aj vo veci PPZ-17/BOK-V-2006, lebo je potrebné vypočuť svedkov S. a K.

Mám pocit, že generálny prokurátor nepreskúmal dostatočne ani moju žiadosť, ani predmetný spis, lebo ja i obhajkyňa sme predsa do spisu nahliadli dňa 9. 11. 2011. Namietal som neprefotenie spisu, nie nepovolenie nahliadnuť do spisu.

Generálny prokurátor ďalej uviedol, že som bol vo veci vypočutý dňa 17. 5. 2007 a 30. 6. 2011.

17. 5. 2011 - skutočne si nepamätám na takýto úkon, no nevyklúčujem ho. Každopádne však, ide o výsluch pred vznesenia obvinenia a je procesne nepoužiteľný, lebo som v súčasnosti obvinený a nie svedok, 30. 6. 2011 - odmietol som vypovedať pre neprítomnosť obhajkyne, ktorá sa riadnym spôsobom ospravedlnila. Je mojím právom byť vypočutý v prítomnosti obhajcu. Navyše, dňa 9. 11. 2011 obhajkyňa bola prítomná pri úkone, a boli sme pripravení na výsluch, ktorý zmaril vyšetrovateľ, nie ja alebo obhajkyňa.

(...)

K prieťahom v konaní generálny prokurátor uviedol, že pochybenie nezistil a o dôvodoch dĺžky trestného konania som bol upovedomený viackrát v minulosti.

Upovedomením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII/2 Gv 98/06-85 zo dňa 16. 3. 2012 som bol vyrozumený, že vec pod ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 bola odstúpená na ďalší výkon dozoru nad zachovávaním zákonnosti Okresnej prokuratúre Košice I.

Upovedomením prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 23. 3. 2012 sp. zn. 4 Pv 184/2012-4 som bol vyrozumený, že vec PPZ-17/BOK-V-2006 bola odstúpená Krajskej prokuratúre v Košiciach. (...)

Ako už bolo vyššie uvedené, uznesenie o vznesení obvinenia v predmetnej veci bolo vydané dňa 18. 9. 2007. Od momentu vznesenia obvinenia teda uplynulo už 55 mesiacov a vec sa rozhodne nenachádza v štádiu skončenia, skôr naopak. Vykonávajú sa neefektívne úkony, nerešpektuje sa zásada procesnej ekonomiky a zvolený postup, resp. stratégia vyšetrovania nevytvára podmienky na odstránenie stavu právnej neistoty.

Orgány činné v trestnom konaní nepostupujú podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, inak povedané nepostupujú tak, ako sa to od nich očakáva.

Čo sa týka zložitosti veci, po skutkovej stránke, vec nie je zložitá. Po procesnej stránke situáciu skomplikovali orgány činné v trestnom konaní a nie obvinený, resp. obhajca. Riešiť medzinárodný prvok - zásadu špeciality takmer štyri roky je absolútne neprípustné a neospravedliteľné.

(...) Maďarský súd vydal súhlas už v júli 2008 a je preto irelevantné, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR ho získal až v máji 2011. Ide o prejav nekompetentnosti prokurátora, ak tri roky hľadá „súhlas“. (...)

Každopádne, ja ako obvinený som svojim konaním neprispel k tomu, že od 18. 9. 2007 do mája 2011 sa vo veci v podstatne nič neudialo. Chcem upriamiť pozornosť Ústavného súdu na tú skutočnosť, že sám z vlastnej iniciatívy som podával podnety na prokuratúru, aby sa vo veci konalo, vyšetrovalo.

Dovolím si tvrdiť, že ani po procesnej stránke sa nejedná o zložitú vec.

Treba objektívne uviesť, že po zabezpečení súhlasu Maďarského súdu v máji 2011, vyšetrovateľ vykonal určitý počet úkonov. Avšak, ja ako obvinený som doteraz nebol vypočutý. Výsluch dňa 30. 6. 2011 som odmietol len preto, lebo nebola prítomná obhajkyňa.

Naplánovaný výsluch dňa 9. 11. 2011 zmaril vyšetrovateľ, lebo žiadne ustanovenie Trestného poriadku mu nebránilo vykonať môj výsluch vzhľadom na vznesenú námietku zaujatosti. Za takejto procesnej situácie, keď som nebol vypočutý ako obvinený, ma nie je možné konfrontovať so svedkami Z. B., resp. M. Č., prípadne inými svedkami.

Z obsahu spisu nevyplýva potreba vypočúvať svedkov Š. S. a J. K., navyše sú títo svedkovia dlhodobo na úteku od r. 2010 z rozličných dôvodov. Vyšetrovateľ alibisticky hľadá a uvádza dôvody, pre ktoré nie je možné skončiť vyšetrovanie. (...)

Pokyn prokurátora, aby ma vyšetrovateľ vypočul v čo možno najskoršom termíne, sa mňa účinku, je bezvýsledný. (...)

Na základe vyššie uvedených skutočností tvrdím, že v trestnej veci vedenej proti mne pod ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 bolo porušené moje právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

(...) Samotné konštatovanie porušenie práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v tomto prípade nebude postačujúce. Práva neistota nebude odstránená a vzhľadom na povahu veci, dĺžku trestného konania považujem finančné zadosťučinenie za dôvodné.

Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu, vychádzajúc zo zásady spravodlivosti navrhujem, aby mi Ústavný súd SR priznal finančné zadosťučinenie vo výške 4.500,- €, a to v priemere cca 1.000,- € za jeden rok trvania trestného stíhania.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd SR vydal tento nález

1) Základné právo B. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Úradom boja proti organizovanej kriminalite - Odbor Východ, Prezídia Policajného zboru v Košiciach v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 porušené bolo.

2) (...)

3) Úradu boja proti organizovanej kriminalite - Odbor Východ, Prezídia Policajného zboru v Košiciach prikazuje v konaní ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 konať bez zbytočných prieťahov.

4) Sťažovateľovi B. A. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 4.500,- € (slovom štyritisícpäťsto eur), ktoré mu je Úrad boja proti organizovanej kriminalite - Odbor

Východ, Prezídia Policajného zboru v Košiciach povinný vyplatiť(...) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5) Úrad boja proti organizovanej kriminalite - Odbor Východ, Prezídia Policajného zboru v Košiciach je povinný uhradiť sťažovateľovi B. A. trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. M. K. do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.»

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: riaditeľ Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru plk. JUDr. M. T. (ďalej len „riaditeľ národnej kriminálnej agentúry“) listom z 5. februára 2013 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu riaditeľa národnej kriminálnej agentúry z 23. februára 2013.

2.1 Riaditeľ národnej kriminálnej agentúry uviedol tieto relevantné skutočnosti:

„Vyšetrovateľom expozitúry Východ národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru je pod ČVS:PPZ-58/NKA-PZ-VY-2012 vedené trestné stíhanie proti obvineným E. A. a spol., ktorý je stíhaný za trestný čin vraždy spáchaného formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. b) k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení do novely č. 253/2001 Z. z. a iné.

Predmetné trestné konanie bolo do 30. 11. 2012 vedené na odbore Východ úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ pod ČVS:PPZ-17/BOK-V-2006, kedy došlo k reorganizácii jednotlivých útvarov Prezídia PZ SR. Od 1. 12. 2012 je toto trestné konanie vedené na expozitúre Východ národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ so sídlom v Košiciach, Rampová 7, a to pod číslom ČVS:PPZ-58/NKA-PZ-VY-2012.

V predmetnej trestnej veci bola dňa 31. 1. 2013 na expozitúru Východ národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ v zmysle § 29 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ako účastníkovi konania doručená sťažnosť sťažovateľa B. A. aj so žiadosťou o vyjadrenie sa k nej v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň bola na tunajšiu expozitúru NPZJ NKA PPZ doručená žiadosť Ústavného súdu SR o zapožičanie predmetného spisu ČVS:PPZ-17/BOK-V-2006.

Uznesením vyšetrovateľa odboru Východ úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 18. 9. 2007 pod ČVS:PPZ-17/BOK-V-2006 bolo vznesené obvinenie B. A. za trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť na mieste, v čase a spôsobom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti uvedeného uznesenia.

Vyšetrovateľ PZ dňa 20. 11. 2007 spracoval podnet na podanie návrhu na vydanie Európskeho zatýkacieho rozkazu na obvineného B. A., v ktorom zahrnul vyžiadanie dodatočného súhlasu na stíhanie obvineného B. A. v predmetnej trestnej veci podľa § 496 ods. 2 písm. c) Trestného poriadku. V tom štádiu vyšetrovania mal vyšetrovateľ pokyn od dozorujúceho prokurátora nevykonávať procesné úkony, až pokiaľ neobdrží príslušný dodatočný súhlas na stíhanie obvineného B. A.

Dňa 9. 06. 2011 bolo Úradom špeciálnej prokuratúry GP SR doručené na tunajšiu súčasť uznesenie hlavného mesta Budapešť zo dňa 27. júna 2008, ktorým tento súd na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom v Michalovciach pod sp. zn. 0T/9/2008 zo dňa 21. 2. 2008 rozhodol o tom, že existujú podmienky na vydanie obv. B. A. na trestné stíhanie pre trestný vraždy poškodeného J. B.

Následne vyšetrovateľ ihneď naplánoval vykonanie procesných úkonov, a to na dni 27. 6. 2011 až do 30. 11. 2011. O vykonaní týchto úkonov bola dňa 16. 6. 2011 vyrozumená obhajkyňa obvineného JUDr. K. D. Z uvedených naplánovaných úkonov sa obhajkyňa zúčastnila iba úkonov vykonaných dňa 29. 6. 2011 v Ústave na výkon väzby v K., pričom v uvedený deň táto po povolení vyšetrovateľom nazrela do predmetného spisu. Po nazretí do spisu obhajkyňa požiadala vyšetrovateľa o prefotenie časti spisu pre obvineného B. A. Vyšetrovateľ obhajkyňu vyrozumel, že v dňoch od 4. 7. 2011 do 25. 7. 2011 bude čerpať plánovanú dovolenku.

Dňa 30. 6. 2011 vyšetrovateľ vykonal výsluch obvineného B. A., avšak tento z dôvodu neprítomnosti svojej obhajkyne JUDr. K. D. na tomto úkone využil svoje právo odmietnuť vypovedať. Obhajkyňa svoju neúčast na tomto úkone vopred ospravedlnila. Obvinený pri tomto úkone zároveň požiadal o nahliadnutie do spisu. O žiadosti obvineného na prefotenie celého spisu v samotnej zápisnici o jeho výsluchu z uvedeného dňa niet žiadnej zmienky.

Zo spisu je zrejme, že dňa 3. 8. 2011 vyšetrovateľ odovzdal obhajkyňi obvineného B. A., JUDr. K. D. fotokópie časti spisu v zmysle jej požiadavky. V tomto období vyšetrovateľ plánoval vykonanie ďalších úkonov v mesiaci september 2011, okrem iných aj výsluch obvineného B. A. Obhajkyňa obvineného sa však opätovne ospravedlnila vyšetrovateľovi, že sa v plánovaný termín nemôže zúčastniť na výsluchu obvineného. Keďže obvinený sa jasne vyjadril, že bez prítomnosti svojho obhajcu odmieta vypovedať, k samotnému výsluchu obvineného došlo až vtedy, keď termín jeho výsluchu vyhovoval jeho obhajkyňi.

Tak sa aj stalo, pričom vyšetrovateľ mal v pláne obvineného vypočuť dňa 9. 11. 2011. Pred týmto úkonom umožnil vyšetrovateľ obvinenému nazrieť do spisu, avšak obvinený vzniesol námietku zaujatosti voči vyšetrovateľovi. O tejto námietke zaujatosti vyšetrovateľ rozhodol ešte v ten istý deň uznesením podľa § 32 ods. 3 Tr. poriadku. Plánovaný výsluch obvineného v uvedený termín vyšetrovateľ po vznesení námietky zaujatosti nevykonával.

Podľa vyjadrenia dozorujúceho prokurátora zo dňa 2. 8. 2012 (1 Kv 5/12-18) dôvodom nevyhotovenia fotokópie celého spisu boli predovšetkým technické problémy s vyhotovením týchto kópií a následne aj skutočnosť, že od mesiaca február 2012 vyšetrovateľ nedisponoval s originálom vyšetrovacieho spisu.

Dňa 2. 11. 2012 ďalší obhajca obvineného B. A., JUDr. M. K., nazrel do celého spisu, pričom si vlastným fotoaparátom vyhotovil kópiu všetkých písomností obsiahnutých v spise k uvedenému dátumu.

Dňa 14. 12. 2012 obhajca obvineného B. A., JUDr. M. K., opätovne nazrel do celého spisu s písomnosťami datovanými do 14. 12. 2012. Vlastným fotoaparátom si vyhotovil kópiu len niektorých písomností, ktoré boli pôvodne obsiahnuté v spise vedenom pod ČVS:PPZ-262/BOK-VY-2012, konanie ktoré bolo uznesením vyšetrovateľa zo dňa 29. 11. 2012 spojené s predmetnou trestnou vecou.

Dňa 15. 01. 2013 obhajkyňa obvineného B. A., JUDr. K. D., nazrela do celého spisu, pričom na jej žiadosť boli prefotené niektoré časti spisu tak, ako to v samostatnej písomnej žiadosti predložila.

Keďže momentálne nie je zrejme, či obvinený aj za týchto okolností naďalej žiada vyhotoviť kópiu celého spisu, či len jej časť, keďže jeden z jeho obhajcov si vyhotovil kópiu

celého spisu a druhý z jeho obhajcov obdržal kópiu časti spisu v zmysle jeho požiadavky, obvinený bude požiadaný o vyjadrenie.

Zároveň uvádzame, že netrváme na ústnom pojednávaní Ústavného súdu SR. (...)“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie riaditeľa národnej kriminálnej agentúry zaujal toto stanovisko:

„V právnej veci vedenej pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, pod sp. zn.: II. ÚS 592/2012(...) dovoľuje si týmto sťažovateľ oznámiť konajúcemu súdu, že súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia verejného ústneho pojednávania.

Sťažovateľ chce predovšetkým upriamiť pozornosť Ústavného súdu SR na tú skutočnosť, že PPZ, národná kriminálna agentúra Košice v označenom vyjadrení nespochybňuje resp. nepopiera, že bolo porušené jeho právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Odo dňa vznesenia obvinenia, teda od 18. 09. 2007 až do dňa 30. 06. 2011, kedy sa mal uskutočniť prvý výsluch sťažovateľa, porušovateľ neuskutočnil žiaden relevantný úkon, ktorý by prispel k objasneniu a skončeniu veci, a to aj napriek opakovaným žiadostiam a sťažnostiam sťažovateľa na prieťahy v konaní. Neobstojí tvrdenie sťažovateľa, že sa riadil pokynom prokurátora, navyše taký pokyn ani nie je súčasťou vyšetrovacieho spisu. Keby aj taký pokyn prokurátora existoval (v písomnej podobe), vzťahoval by sa na procesné úkony, čo však nemohlo tvoriť prekážku pre vyšetrovateľa PZ, aby po uplynutí určitého obdobia od vydania EZR sp. zn.: 0T/9/2008 dňa 21. 02. 2008 sudcom OS MI, urgoval OS MI alebo prokurátora s požiadavkou o zistenie, v akom štádiu sa nachádza procedúra udelenia dodatočného súhlasu dožiadaným súdom.

Podľa čl. 27 ods. 4 Rámcového rozhodnutia Rady o európskom zatykači (posledná veta) príslušný súd rozhodne o žiadosti o udelenie súhlasu v lehote 30 dní.

Od orgánu verejnej moci, ktorým nepochybne je aj vyšetrovateľ PZ, sa v právnom štáte vyžaduje úplná znalosť zákona a jeho právne perfektné uplatnenie. Už v ústavnej sťažnosti sťažovateľ označil iné trestné konania, v ktorých (totožní vyšetrovatelia) boli súhlasy na trestné stíhanie zabezpečené do 2 mesiacov. Berúc do úvahy znenia čl. 27 ods. 4 Rámcového rozh. Rady a predošlé skúsenosti so zabezpečením súhlasu na trestné stíhanie, bolo povinnosťou vyšetrovateľa po márnom uplynutí niekoľkých mesiacov zisťovať tento stav.

Od momentu udelenia súhlasu Maďarským súdom dňa 27. 6. 2008 až po jeho doručenie vyšetrovateľovi dňa 09. 06. 2011 uplynulo bezmála 36 mesiacov, a tieto prieťahy v konaní je potrebné pripísať vyšetrovateľovi. Podotýkam, že až na základe môjho listu zo dňa 25. 7. 2010 začal prokurátor zisťovať, či súhlas bol udelený a kde sa nachádza a nie na základe iniciatívy vyšetrovateľa.

Napriek existencii súhlasu Maďarského súdu s trestným stíhaním sťažovateľa už v roku 2008, porušovateľ bez akýchkoľvek objektívnych príčin nekonal. Je nepochybné, že orgány činné v trestnom konaní disponovali uvedeným súhlasom najneskôr v lete 2008. Nemôže obstať vyhováranie sa na to, že sa nevedelo, kde sa súhlas nachádza, nakoľko toto tvrdenie nezodpovedá skutočnosti. Aj v prípade, ak by tomu tak bolo, takáto nekompetentnosť orgánov činných v trestnom konaní nemôže byť na ujmu práv sťažovateľa.

K vyjadreniu porušovateľa zo dňa 05. 02. 2013 sťažovateľ považuje za potrebné uviesť, že nemá vedomosť o tom, aby vyšetrovateľ plánoval akékoľvek vyšetrovacie úkony na september 2011, ktoré by z dôvodu ospravedlnenia jeho obhajkyne následne neboli realizované. Podľa názoru sťažovateľa, ide o nepodložené tvrdenia vyšetrovateľa, ktorými sa snaží ospravedlniť svoju nečinnosť vo veci. Faktom je, že od júna 2011 do novembra 2011 nebol vykonaný žiadny procesný úkon. Výsluch dňa 09. 11. 2011 zmaril vyšetrovateľ, nie sťažovateľ, ani jeho obhajkyňa. Vyšetrovateľovi v zmysle § 32 ods. 4 Tr. por. nič nebránilo sťažovateľa vypočuť, ten vypovedať chcel, a bola prítomná aj jeho obhajkyňa. Od tohto úkonu, dňa 09. 11. 2011 až do 17. 10. 2012 opätovne nebol vykonaný žiadny procesný úkon, počas tejto 11 mesačnej nečinnosti vyšetrovateľa sa sťažovateľ opakovane domáhal výsluchu, ako aj prefotení celého spisu, žiaľ bezvýsledne.

Sťažovateľ bol vypočutý až v mesiaci november 2012 a následne dňa 13. 12. 2012, teda viac ako päť rokov od momentu vznesenia obvinenia dňa 18. 9. 2007.

Ako to už sťažovateľ uviedol aj vo svojej sťažnosti, podanie námietky zaujatosti nebráni vykonať úkon, ktorý už bol naplánovaný. Nebol preto žiaden dôvod na zrušenie úkonov naplánovaných na deň 09. 11. 2011 a 10. 11. 2011. Argumentácia porušovateľa, že sa tak stalo práve z dôvodu vznesenia námietky zaujatosti nemá oporu v platnom práve. (...)

O vyhotovenie fotokópie spisu požiadal sťažovateľ ako obvinený, je teda povinnosťou vyšetrovateľa jeho žiadosti vyhovieť bez zbytočného odkladu. Vyšetrovateľovi neprislúcha hodnotiť, či sťažovateľ má ešte záujem o vyhotovenie žiadanej fotokópie spisu, s poukazom

na to, že nejaké fotokópie si už jeho obhajcovia vyhotovili, pokiaľ mu nebolo doručené výslovné späť vzatie tejto žiadosti.

Z podania porušovateľa vyplýva, že po reorganizácii jednotlivých útvarov Prezídia PZ SR, je predmetné trestné konanie proti sťažovateľovi od 01. 12. 2013 vedené Národnou protizločineckou jednotkou národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ, expozitúra Východ so sídlom v Košiciach pod ČVS: PPZ-58/NKA-PZ-VY-2012. Národná kriminálna agentúra Prezídia Policajného zboru vznikla 1. decembra 2012 zlúčením úradu boja proti korupcii a úradu boja proti organizovanej kriminalite (viď informácia na stránke Ministerstva vnútra SR, <http://www.minv.sk/7narodna-kriminalna-agentura>).

Nakoľko je nepochybné, že Národná protizločinecká jednotka národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ, expozitúra Východ so sídlom v Košiciach je právnym nástupcom Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ, odbor Východ, Košice, čo vyplýva aj zo skutočnosti, že vyjadrenie k predmetu veci bolo doručené už Národnou protizločineckou jednotkou národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ, expozitúra Východ so sídlom v Košiciach, súd by mal ďalej konať s týmto subjektom, pre ktorý bude rozhodnutie Ústavného súdu v predmetnej veci záväzné.

Z dôvodu právnej istoty však sťažovateľ upravuje svoju sťažnosť vo veci a navrhuje, aby Ústavný súd vydal tento nález

1) Základné právo B. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Úradom boja proti organizovanej kriminalite - Odbor Východ, Prezídia Policajného zboru v Košiciach a Národnou protizločineckou jednotkou národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ, expozitúra Východ so sídlom v Košiciach v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 a v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-58/NKA-PZ-VY-2012 porušené bolo.

2) Národnej protizločineckej jednotke národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ, expozitúra Východ so sídlom v Košiciach prikazuje v konaní ČVS: PPZ-58/NKA-PZ-VY-2012 konať bez zbytočných prietáhov.

3) Sťažovateľovi B. A. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 4.500,- € (...), ktoré mu je porušovateľ povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4) Porušovateľ je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. M. K. do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúcich súvisiacich spisov ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného pôvodne na Úrade boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, odbore Východ Košice pod sp. zn. ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 a neskôr Národnou kriminálnou agentúrou Prezídia Policajného zboru, národnou protizločineckou jednotkou, expozitúra Východ so sídlom v Košiciach (ďalej aj „národná kriminálna agentúra“):

Dňa 22. marca 2006 úrad boja proti organizovanej kriminalite uznesením začal trestné stíhanie vo veci trestného činu vraždy.

Dňa 19. decembra 2006 a 25. januára 2007 sa uskutočnil vo veci výsluch svedkov.

Dňa 17. mája 2007 sa uskutočnil výsluch sťažovateľa.

Dňa 18. mája 2007 a 22. mája 2007 sa uskutočnil vo veci výsluch svedkov.

Dňa 1. júna 2007 bola vykonaná obhliadka miesta činu.

Dňa 4. júna 2007 úrad boja proti organizovanej kriminalite uznesením pribral Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru v Košiciach na podanie znaleckého posudku z odboru kriminalistiky, odvetvia biológie.

Dňa 24. júla 2007 bol vyhotovený znalecký posudok.

Dňa 21. augusta 2007 sa uskutočnil vo veci výsluch svedka.

Dňa 25. augusta 2007 vyšetrovateľ vykonal previerku výpovede na mieste.

Dňa 3. septembra 2007 bola vykonaná analýza úkonov súvisiacich s mobilnými telefónmi.

Dňa 4. septembra 2007 a 7. septembra 2007 sa uskutočnil výsluch svedkov.

Dňa 7. septembra 2007 bola vykonaná obhliadka miesta činu.

Dňa 11. septembra 2007 úrad boja proti organizovanej kriminalite pribral Kriminologický a expertízny ústav Policajného zboru v Košiciach na podanie II. znaleckého posudku z odboru kriminalistiky, odvetvia biológie.

Dňa 15. septembra 2007 bola vykonaná obhliadka miesta činu a uskutočnil sa výsluch svedkov.

Dňa 17. septembra 2007 úrad boja proti organizovanej kriminalite pribral Kriminologický a expertízny ústav Policajného zboru v Košiciach na podanie III. znaleckého posudku z odboru kriminalistiky, odvetvia biológie.

Dňa 18. septembra 2007 úrad boja proti organizovanej kriminalite uznesením o vznesení obvinenia obvinil sťažovateľa z trestného činu vraždy poškodeného J. B.

Dňa 28. septembra 2007 sťažovateľ podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť.

Dňa 8. októbra 2007 úrad boja proti organizovanej kriminalite predložil sťažnosť sťažovateľa Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) na rozhodnutie.

Dňa 20. októbra 2007 bol vyhotovený II. znalecký posudok.

Dňa 29. októbra 2007 úrad špeciálnej prokuratúry uznesením zamietol sťažnosť sťažovateľa proti vzneseniu obvinenia.

Dňa 20. novembra 2007 úrad boja proti organizovanej kriminalite predložil vyšetrovací spis úradu špeciálnej prokuratúry s podnetom na podanie návrhu na vydanie dodatočného európskeho zatýkacieho rozkazu.

Dňa 23. novembra 2007 bol vo veci vyhotovený III. znalecký posudok.

Dňa 11. decembra 2007 úrad špeciálnej prokuratúry predložil Špeciálnemu súdu Pezinok (ďalej aj „špeciálny súd“) návrh na vydanie dodatočného európskeho zatýkacieho rozkazu.

Dňa 20. februára 2008 úrad špeciálnej prokuratúry podaním na Okresný súd Michalovce navrhol vydanie dodatočného európskeho zatýkacieho rozkazu.

Dňa 21. februára 2008 Okresný súd Michalovce vydal európsky zatýkací rozkaz.

Dňa 3. augusta 2010 sťažovateľ vypovedal plnú moc ním zvolenému obhajcovi a zároveň požiadal o ustanovenie nového obhajcu.

Dňa 1. decembra 2010 sťažovateľ podal trestné oznámenie na príslušníkov Policajného zboru (aj na konajúceho vyšetrovateľa) pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa.

Dňa 29. apríla 2011 úrad špeciálnej prokuratúry vydal opatrenie, ktorým pribral prekladateľa z maďarského jazyka do slovenského jazyka na preklad uznesenia Súdu hlavného mesta Budapešť z 27. júna 2008.

Dňa 18. mája 2011 JUDr. K. D. prevzala obhajobu sťažovateľa.

Dňa 9. júna 2011 úrad špeciálnej prokuratúry zaslal úradu boja proti organizovanej kriminalite uznesenie Súdu hlavného mesta Budapešť z 27. júna 2008, ktorým uvedený súd na základe „*Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom v Michalovciach sp. zn. OT/9/2008 zo dňa 21. 2. 2008*“ rozhodol o tom, že existujú podmienky na vydanie sťažovateľa.

Dňa 27. júna 2011, 28. júna 2011 a 29. júna 2011 sa uskutočnil výsluch svedkov.

Dňa 30. júna 2011 sa uskutočnil výsluch sťažovateľa.

Dňa 19. júla 2011 sťažovateľ požiadal o preskúmanie postupu vyšetrovateľa.

Dňa 25. augusta 2011 úrad boja proti organizovanej kriminalite predložil úradu špeciálnej prokuratúry vyšetrovací spis na preskúmanie postupu vyšetrovateľa na základe žiadosti sťažovateľa.

Dňa 14. septembra 2011 sa uskutočnil výsluch svedkov.

Dňa 9. novembra 2011 sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti proti vyšetrovateľovi úradu boja proti organizovanej kriminalite pplk. Mgr. J. B. (ďalej len „vyšetrovateľ“).

Dňa 9. novembra 2011 úrad boja proti organizovanej kriminalite uznesením rozhodol o nevyhlúčení vyšetrovateľa z vykonávania úkonov predmetného trestného konania.

Dňa 6. decembra 2011 sťažovateľ podal sťažnosť proti uzneseniu úradu boja proti organizovanej kriminalite o nevyhlúčení vyšetrovateľa.

Dňa 7. marca 2012 vedúci úradu boja proti organizovanej kriminalite uznesením zamietol uvedenú sťažnosť sťažovateľa, keďže nebola dôvodná.

Dňa 12. apríla 2012 bolo sťažovateľovi oznámené, že v jeho trestnej veci bude dozor nad zákonnosťou prípravného konania vykonávať prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“).

Dňa 25. a 26. júla 2012 bola spísaná zápisnica o trestnom oznámení.

Dňa 2. augusta 2012 krajská prokuratúra zaujala k námietkam sťažovateľa stanovisko, podľa ktorého neboli zistené „*prieťahy(...) vo vyšetrovaní(...)*“.

Dňa 6. septembra 2012 sa uskutočnil výsluch svedka.

Dňa 12. septembra 2012 bola uskutočnená previerka výpovede svedka na mieste.

Dňa 12. septembra 2012 bol vydaný príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov, ktorý bol 18. septembra 2012 vykonaný.

Dňa 25. septembra 2012 bolo uznesením nariadené znalecké dokazovanie VII z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva.

Dňa 25. septembra 2012 bola vykonaná miestna obhliadka.

Dňa 28. septembra 2012 bol uznesením pribratý Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru Slovenská Ľupča na podanie znaleckého posudku VIII z odboru kriminalistickej biológie a genetickej analýzy.

Dňa 17. októbra 2012 úrad boja proti organizovanej kriminalite uznesením o vznesení obvinenia obvinil E. A., J. K. a Š. F. z trestného činu vraždy poškodeného J. B. formou účasti, resp. spolupáchateľstva. Obvinenému J. K. bol ustanovený obhajca JUDr. J. Š. V rovnaký deň bol v spise uskutočnený záznam o dočasnom odložení vznesenia obvinenia proti N. P. (ktorý bol v uvedený deň tiež vypočutý), pričom s týmto úkonom súhlasila aj krajská prokuratúra.

Dňa 17. októbra 2012 sa uskutočnil výsluch Š. F. a E. A. Pri tomto výsluchu obvinený E. A. vzniesol námietku zaujatosti proti vyšetrovateľovi, ktorý však uznesením rozhodol, že sa nevyklučuje z vykonávania úkonov v danej veci. V ten istý deň bol vydaný príkaz na domovú prehliadku, ktorá bola aj vykonaná.

Dňa 18. októbra 2012 krajská prokuratúra zamietla sťažnosť obvineného E. A. a Š. F. proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

Dňa 18. októbra 2012 úrad boja proti organizovanej kriminalite podal na krajskej prokuratúre podnet na podanie návrhu na vzatie obvinených B. A., E. A., J. K. a Š. F. do väzby, pričom niektorí boli z nich zadržaní.

Dňa 18. októbra 2012 vyšetrovateľ vykonal preverku výpovede na mieste. Bol tiež vydaný príkaz na prehliadku iných priestorov, ktorá bola aj vykonaná.

Dňa 19. októbra 2012 bolo nariadené znalecké dokazovanie IV z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva.

Dňa 19. októbra 2012 krajský prokurátor na námietky sťažovateľa uviedol, že postup vyšetrovateľa považuje za zákonný a dôvodný.

Dňa 19. októbra 2012 bol vyhotovený znalecký posudok VIII z odboru kriminalistickej biológie a genetickej analýzy.

Dňa 19. októbra 2012 Okresný súd Košice I (ďalej len „okresný súd“) zobral do väzby obvinených E. A. a Š. F.

Dňa 20. októbra 2012 advokát Mgr. R. T. oznámil, že prevzal obhajobu sťažovateľa.

Dňa 24. októbra 2012 bolo nariadené znalecké dokazovanie V Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru Slovenská Lupča na podanie posudku z odboru kriminalistickej biológie a genetickej analýzy.

Dňa 26. októbra 2012 a 26. októbra 2012 sa uskutočnil výsluch svedka.

Dňa 30. októbra 2012 obvinení E. A. a Š. F. podali sťažnosť proti rozhodnutiu okresného súdu o ich vzatí do väzby.

Dňa 30. októbra 2012 krajský súd zamietol uvedenú sťažnosť obvineného E. A. a Š. F.

Dňa 31. októbra 2012 sťažovateľ podal sťažnosť proti uzneseniu o pribratí znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva na účely vykonania znaleckého dokazovania IV.

Dňa 1. novembra 2012 sťažovateľ podal sťažnosť proti uzneseniu o pribratí znalcov z odboru kriminalistickej biológie a genetickej analýzy na vykonanie znaleckého dokazovania V.

Dňa 5. novembra 2012 advokát JUDr. M. K. oznámil, že prevzal obhajobu sťažovateľa, ako i E. A. a Š. F.

Dňa 5. novembra 2011 E. A. podal sťažnosť proti uzneseniu, ktorým sa vyšetrovateľ nevyhlásil z vykonávania úkonov v danej veci.

Dňa 6. novembra 2012 sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti proti vyšetrovateľom mjr. JUDr. J. T. a ppl. Mgr. J. B.

Dňa 7. novembra 2012 úrad boja proti organizovanej kriminalite uznesením rozhodol o nevyhlúčení namietnutých vyšetrovateľov z vykonávania úkonov v predmetnom trestnom konaní.

Dňa 7. novembra 2012 bol vypracovaný znalecký posudok V z odboru kriminalistickej biológie a genetickej analýzy.

Dňa 8. novembra 2012 sťažovateľ podal žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa prokurátorom.

Dňa 9. novembra 2012 sa uskutočnil výsluch sťažovateľa.

Dňa 19. novembra 2012 sťažovateľ podal sťažnosť proti uzneseniu, ktorým sa nevyhovelo jeho námietke zaujatosti.

Dňa 15. novembra 2012 vyšetrovateľ mjr. JUDr. J. T. sa písomne vyjadril k námietkam sťažovateľa voči jeho osobe.

Dňa 21. novembra 2012 úrad boja proti organizovanej kriminalite uznesením zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu, ktorým sa nevyhovelo jeho námietke zaujatosti, pretože nebola dôvodná.

Dňa 23. novembra 2012 sa uskutočnil výsluch svedka.

Dňa 26. novembra 2012 bol vypracovaný znalecký posudok IV z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva.

Dňa 28. novembra 2012 sťažovateľ podal na vyšetrovateľa pplk. J. B. námietku zaujatosti a trestné oznámenie.

Dňa 29. novembra 2012 boli uznesením trestné veci ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 a ČVS: PPZ-262/BOK-VY-2012 spojené na spoločné konanie.

Dňa 30. novembra 2012 bol vo veci uznesením pribratý Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline na podanie znaleckého posudku VI v odbore písomoznalectva a na podanie znaleckého posudku IX v odbore psychológie.

Dňa 13. decembra 2012 sa uskutočnil výsluch sťažovateľa.

Dňa 14. decembra 2012 bol vyhotovený znalecký posudok VII v odbore zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva.

Dňa 17. decembra 2012 bol vyhotovený znalecký posudok VI v odbore písomoznalectva.

Dňa 17. decembra 2012 krajská prokuratúra zamietla sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o pribratí znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva na vykonanie znaleckého dokazovania IV, ako aj proti uzneseniu o pribratí znalcov z odboru kriminalistickej biológie a genetickej analýzy na vykonanie znaleckého dokazovania V.

Dňa 4. januára 2013 bolo v spise zaznamenané, že vzhľadom na to, že vyšetrovateľ pplk. J. B. už nie je príslušníkom tunajšej expozitúry, o námietke zaujatosti sťažovateľa proti menovanému sa už nerozhoduje.

Dňa 9. januára 2013 bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie na podanie znaleckého posudku X v odbore psychológie.

Dňa 11. januára 2013 sťažovateľ podal sťažnosť proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania VI v odbore písmoznalectva.

Dňa 14. januára 2013 bol vypočutý obvinený Š. F.

Dňa 22. januára 2013 bol vo veci vypočutý svedok.

Dňa 25. januára 2013 sťažovateľ podal sťažnosť proti uzneseniu na podanie znaleckého posudku IX v odbore psychológie.

Dňa 30. januára 2013 sa uskutočnil výsluch svedka.

Dňa 31. januára 2013 obvinený Š. F. oznámil, že vypovedal plnú moc advokátovi JUDr. M. K.

Dňa 5. februára 2013 advokátka JUDr. K. D. oznámila, že prevzala obhajobu sťažovateľa Š. F.

Dňa 5. februára 2013 krajská prokuratúra zamietla sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania VI v odbore písmoznalectva.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva

alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, odboru Východ Košice v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-17/BOK-V-2006 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej uvedené základné práva sa chránia aj v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní po začatí trestného stíhania (napr. II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02, III. ÚS 99/02).

Judikatúra ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a obdobne aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v okolnostiach danej trestnej veci predstavuje značný stupeň zložitosti, ktorá súvisí najmä s tým, že ide o vyšetrovanie organizovanej trestnej činnosti, s aplikáciou medzinárodných prvkov (európsky zatýkací rozkaz) a najmä nutnosťou vykonávania nespočetných znaleckých posudkov. Doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého trestného konania ústavný súd pripisuje aj na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom trestnom konaní k zbytočným prieťahom. Sťažovateľ síce často využíva možnosti podať opravné prostriedky podľa Trestného poriadku, avšak využitie možností daných účastníkom konania procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v trestnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prieťahy (mutatis mutandis napr. I. ÚS 31/01). Využitím svojich práv na podanie opravných prostriedkov teda sťažovateľ neprispieval k zbytočným prieťahom v konaní, avšak musel si byť vedomý toho, že tým prirodzene dochádza k oddialeniu rozhodnutia v jeho veci.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom úradu boja proti organizovanej kriminalite a predovšetkým konštatuje, že predmetný vyšetrovací spis bol 20. novembra 2007 predložený úradu špeciálnej prokuratúry s podnetom na podanie návrhu na vydanie dodatočného európskeho zatýkacieho rozkazu. Podľa vyjadrenia riaditeľa národnej kriminálnej agentúry (pozri bod I/2.1) po tomto úkone „*mal vyšetrovateľ pokyn od dozorujúceho prokurátora nevykonávať procesné úkony, až pokiaľ neobdrží príslušný dodatočný súhlas na stíhanie obvineného B. A.*“. Podľa uvedeného vyjadrenia teda fakticky došlo k prerušeniu napadnutého konania až do 9. júna 2011, keď bolo úradom špeciálnej prokuratúry doručené „*na tunajšiu súčasť uznesenie hlavného mesta Budapešť zo dňa 27. júna 2008, ktorým tento súd na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 0 T 9/2008 z 21. 2. 2008 rozhodol o tom, že existujú podmienky na vydanie obv. B. A. na trestné stíhanie pre trestný vraždy poškodeného J. B.*“.

Z dôvodu prerušenia napadnutého konania pred úradom boja proti organizovanej kriminalite, kým nedošlo k odpadnutiu prekážky prerušeného konania, sa nemohli v prerušovanom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým k naplneniu účelu označeného základného práva, tak ako to už bolo uvedené. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nečinnosť v dôsledku prerušenia konania, tak ako to bolo aj v danom prípade, neposudzuje ako zbytočné prietahy v súdnom konaní (mutatis mutandis II. ÚS 3/00, III. ÚS 42/02, I. ÚS 65/03). Ústavný súd nepochybuje o tom, že kvôli procesnej čistote k prerušeniu konania v danom prípade by bolo jednoznačnejšie, ak by o tom bolo rozhodnuté aj uznesením.

Z prehľadu procesných úkonov opísaných zo súvisiaceho spisu, ktorý bol ústavným súdom zapožičaný, vyplýva, že úrad boja proti organizovanej kriminalite od doručenia uznesenia „*hlavného mesta Budapešť*“, teda od 9. júna 2011, konal vo veci v podstate plynulo, priebežne a efektívne. Vo veci bolo vykonaných 10 znaleckých posudkov a celý rad výsluchov a iných úkonov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že nebolo možné z hľadiska komplexného posúdenia inkriminovaného konania považovať postup úradu boja proti organizovanej kriminalite za porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Z uvedených dôvodov a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

4. Sťažovateľ okrem vyslovenia porušenia označeného základného práva navrhol, aby ústavný súd svojím rozhodnutím prikázal úradu boja proti organizovanej kriminalite konať vo veci bez zbytočných prietahov, a domáhal sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia a trov právneho zastúpenia.

V zmysle ustanovenia § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj

primerané finančné zadosťučinenie. Z uvedeného vyplýva, že tieto výroky sú viazané na vyhovenie vo veci samej. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd vyslovil, že základné právo, ktorého porušenie sťažovateľ namietal, porušené nebolo, uvedenými návrhmi sa pri svojom rozhodovaní už podrobnejšie nezaoberal.

5. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému z účastníkov, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Keďže sťažovateľ v konaní neuspel, ústavný súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ani jeho návrhom na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2013